

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2009/27/WE

z dnia 7 kwietnia 2009 r.

zmieniająca niektóre załączniki do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 41 ust. 1 lit. g),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia spójnego wdrożenia i stosowania dyrektywy 2006/49/WE w całej UE, Komisja i Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego powołały w 2006 r. grupę roboczą (grupa ds. transpozycji dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych – ang. *Capital Requirements Directive Transposition Group – CRDTG*), której powierzono zadanie omówienia i rozwiązania kwestii związanych z wdrożeniem i stosowaniem dyrektywy. Zdaniem CRDTG niektóre przepisy techniczne zawarte w załącznikach I, II i VII do dyrektywy 2006/49/WE wymagają doprecyzowania w celu zapewnienia ich spójnego stosowania. Ponadto niektóre przepisy nie są współmierne wobec zdrowych praktyk w zakresie zarządzania ryzykiem instytucji kredytowych. Należy zatem odpowiednio dostosować te przepisy.
- (2) W związku z tym dyrektywa 2006/49/WE powinna zostać odpowiednio zmieniona.
- (3) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Bankowego,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/49/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

- a) punkt 8.B otrzymuje brzmienie:

„B. TRAKTOWANIE NABYWCY ZABEZPIECZENIA

Dla strony transferującej ryzyko kredytowe („nabywcy zabezpieczenia”) pozycje określa się na zasadzie lustrzanego odbicia pozycji sprzedawcy zabezpieczenia, z wyjątkiem obligacji powiązanej z ryzykiem kredytowym (CLN) (co nie skutkuje stworzeniem krótkiej pozycji u emitenta). Jeśli w danym momencie obowiązuje opcja kupna połączona z przyrostem wartości odsetek danego instrumentu (*step-up*), moment ten traktuje się jako termin rozliczenia ochrony. W przypadku kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych pierwszym niewykonaniem zobowiązania i kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania, zamiast zasady lustrzanego odbicia stosuje się następującą zasadę.

Kredytowe instrumenty pochodne uruchamiane pierwszym niewykonaniem zobowiązania

Gdy dana instytucja otrzyma ochronę kredytową dla określonej liczby podmiotów referencyjnych stanowiących bazę kredytowego instrumentu pochodnego, uwarunkowaną tym, że pierwsze niewykonanie zobowiązania dotyczącego tych aktywów uruchamia płatność i że to zdarzenie kredytowe kończy umowę, instytucja może saldować ryzyko szczególne dla podmiotu referencyjnego, dla którego spośród bazowych podmiotów referencyjnych zgodnie z tabelą 1 niniejszego załącznika stosuje się najniższy procentowy narzut z tytułu ryzyka szczególnego.

(1) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

Kredytowe instrumenty pochodne uruchamiane n-tym niewykonaniem zobowiązania

Jeżeli n-te niewykonanie zobowiązania uruchamia płatność z tytułu ochrony kredytowej, nabywca zabezpieczenia może saldować ryzyko szczególnie jedynie wtedy, gdy zabezpieczeniem objęte było również niewykonanie zobowiązań od zobowiązania pierwszego do zobowiązania n-1 lub gdy niewykonanie zobowiązania n-1 miało już miejsce. Należy wówczas stosować określoną powyżej metodykę dotyczącą kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych pierwszym niewykonaniem zobowiązania, odpowiednio dostosowaną do produktów uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania.”;

b) w pkt 14 tabelę 1 zastępuje się tabelą:

„Tabela 1

Kategorie	Narzut kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego
Dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa; emitowane przez banki centralne, organizacje międzynarodowe, wielostronne banki rozwoju lub samorządy regionalne lub władze lokalne państw członkowskich, które kwalifikowałyby się do pierwszego stopnia w skali jakości kredytowej lub którym zgodnie z zasadami ważenia ryzyka ekspozycji określonymi w art. 78–83 dyrektywy 2006/48/WE przypisano by wagę ryzyka równą 0 %.	0 %
Dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa; emitowane przez banki centralne, organizacje międzynarodowe, wielostronne banki rozwoju lub samorządy regionalne lub władze lokalne państw członkowskich, które kwalifikowałyby się do drugiego lub trzeciego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78–83 dyrektywy 2006/48/WE, dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez instytucje, które kwalifikowałyby się do pierwszego lub drugiego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78–83 dyrektywy 2006/48/WE, dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez instytucje, które kwalifikowałyby się do trzeciego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w części 1 pkt 29 załącznika VI do dyrektywy 2006/48/WE oraz dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez przedsiębiorstwa, które kwalifikowałyby się do pierwszego, drugiego lub trzeciego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78–83 dyrektywy 2006/48/WE.	0,25 % (rzeczywisty termin rozliczenia: sześć miesięcy lub krótszy) 1,00 % (rzeczywisty termin rozliczenia: dłuższy niż sześć miesięcy, do 24 miesięcy włącznie) 1,60 % (rzeczywisty termin rozliczenia dłuższy niż 24 miesiące)
Inne pozycje o obniżonym ryzyku w rozumieniu definicji zawartej w ust. 15.	
Dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa, emitowane przez banki centralne, organizacje międzynarodowe, wielostronne banki rozwoju lub samorządy regionalne lub władze lokalne państw członkowskich lub instytucje, które kwalifikowałyby się do czwartego lub piątego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78–83 dyrektywy 2006/48/WE, dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez instytucje, które kwalifikowałyby się do trzeciego stopnia w skali oceny jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w części 1 pkt 26 załącznika VI do dyrektywy 2006/48/WE oraz dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez przedsiębiorstwa, które kwalifikowałyby się do czwartego stopnia w skali oceny jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78–83 dyrektywy 2006/48/WE. Ekspozycje, dla których nie jest dostępna ocena kredytowa wyznaczonej instytucji ECAI.	8,00 %
Dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa, emitowane przez banki centralne, organizacje międzynarodowe, wielostronne banki rozwoju lub samorządy regionalne lub władze lokalne państw członkowskich lub instytucje, które kwalifikowałyby się do szóstego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78–83 dyrektywy 2006/48/WE oraz dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez przedsiębiorstwa, które kwalifikowałyby się do piątego lub szóstego stopnia w skali oceny jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78–83 dyrektywy 2006/48/WE.	12,00 %”

2) w załączniku II pkt 11 otrzymuje następujące brzmienie:

„11. W przypadku gdy kredytowy instrument pochodny objęty portfelem handlowym stanowi część wewnętrznego instrumentu zabezpieczającego, a ochronę kredytową uznano zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE, ryzyko kontrahenta z tytułu tego instrumentu uznaje się za zerowe. Alternatywnie, do celów obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta, instytucja może systematycznie włączać wszystkie kredytowe instrumenty pochodne objęte portfelem handlowym stanowiącym część wewnętrznego instrumentu zabezpieczającego lub zakupione jako zabezpieczenie przed ekspozycją na ryzyko kredytowe kontrahenta, jeżeli ochronę kredytową uznano zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE.”;

3) w części C załącznika VII pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W drodze odstępstwa od pkt 1 i 2, w przypadku gdy instytucja zabezpiecza ekspozycję na ryzyko kredytowe zaliczoną do portfela niehandlowego przy użyciu kredytowego instrumentu pochodnego zaksięgowanego w portfelu handlowym (stosuje wewnętrzny instrument zabezpieczający), uznaje się, że dla celów obliczenia wymogów kapitałowych ekspozycja z portfela niehandlowego nie jest zabezpieczona dopóty, dopóki instytucja nie nabędzie od uznanego zewnętrznego dostawcy ochrony kredytowego instrumentu pochodnego, który spełnia wymagania określone w części 2 pkt 19 załącznika VIII do dyrektywy 2006/48/WE w odniesieniu do ekspozycji z portfela niehandlowego. Bez uszczerbku dla drugiego zdania pkt 11 załącznika II, jeżeli taka ochrona zostaje nabyta i uznana dla celów obliczenia wymogów kapitałowych jako instrument zabezpieczający ekspozycję z portfela niehandlowego, dla tych samych celów do portfela handlowego nie zalicza się ani wewnętrznego, ani zewnętrznego zabezpieczającego instrumentu pochodnego.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 października 2010 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wspomniane przepisy od dnia 31 grudnia 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Charlie MCCREEVY
Członek Komisji